

Een ingelijste afscheidsbrief

Als vanuit een tram vliegt de camera van Ed van der Elsken over de stille straten van Amsterdam. Een sfeervol leeg portret van wegen die normaliter drukbevolkt zijn. De beelden begeleiden de stem van een zanger die krachtig zinnen uitschreeuwt als: 'Hoe vaak hebben wij met snijdend woord ons geluk vermoord?'. 'Laat me niet alleen' is een lied van Jacques Brel dat door de Utrechtse zanger Jan Mesdag opnieuw gezongen is. Mesdag, die met aids besmet raakte en in 1988 overleed, geeft lied en beelden een dubbele betekenis.

Jan Mesdag zingt Brel is de debuutfilm van Emma Westermann. De film toont via vrienden en familie, radiogesprekken en filmopnames zijn levensloop en de aanloop naar zijn dood. En hoe hij zijn laatste wens kon vervullen: een cd opnemen met liedjes van Brel.

Westermanns vader was goed bevriend met Mesdag: 'Zijn

afscheidsbrief, die bij ons ingelijst aan de muur hing, heeft mij altijd gefascineerd.' Nadat ze haar studie Theater-, Film- en Televisiewetenschap had afgesloten, besloot ze een documentaire over hem te maken. De film wordt door Mesdag zelf verteld. In een radio-interview, drie weken voor zijn dood, heeft hij openhartig over zijn leven en zijn plannen om euthanasie te plegen verteld. Maar naast een portret van de zanger wilde Westermann ook de sfeer van de jaren tachtig niet verloren laten gaan. Hiervoor heeft ze onder meer beelden van Ed van der Elsken gebruikt. 'Maar we hebben zelf ook de jaren tachtig kunnen neerzetten. De filmopnames vanuit de grachten van Amsterdam hebben we gemaakt vanuit een ijzig koud motorbootje.' LrZ

Jan Mesdag zingt Brel-
Emma Westermann

DO25-9 19:30 RE1, ZA27-9 20:00 MO2,
DO2-10 16:15 MO2